

SIEBRIGJE is een Friese variant van SIGEBURGA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

- 1] 'Sige-' (of een verkorting daarvan) = 'zege', 'overwinning';
- 2] 'burg' (of de verbastering ervan: '-berg') = 'bescherming', 'burcht', 'afweer', 'verdediging' (vgl. 'burcht' of 'burg' in talloze Nederlandse plaatsnamen; en vgl. 'bergen' = 'in veiligheid brengen').

*

Heiligen

Sigoberga (ook **Segoberda**, **Segoberga**, **Sigoberga** of **Sigoberge**; vervolgens ook **Cécile**, **Cecilia**; en tenslotte ook nog **Clara**, **Clarissa**, **Clarisse**) van **Remiremont** (ook **van Romarichberg** of **van St-Mont**) osb, Vogezen, Frankrijk; stichteres & eerste abdis van klooster Remiremont; † 670?. **Feest 12 & 19 augustus**.

Zij heette oorspronkelijk Sigoberga en was een dochter van de heilige Romarich "niet alleen naar de natuur, maar ook naar de geest", zoals een oud boek opmerkt. Dertig jaar was zij abdis van het klooster. Omdat zij tijdens het gebed zoveel moest huilen, verloor zij haar gezichtsvermogen. Aldus verwierf ze haar bijnaam Caecilia (= 'blinde'). Na haar dood werd ze begraven op de St-Romarichberg (= Remiremont), destijds kortweg 'de berg van de heilige' genoemd. De toeloop van bedevaartgangers was groot, vooral van blinden en andere ooglijders. Er vonden zo talrijke genezingen plaats dat ze door de mensen ook Clara (= 'lichtgeefster') werd genoemd.

Zij is patrones van blinden en ooglijders; aangeroepen tegen oogziekten.

*

Diversen

De moeder van de heilige Frederik van Hallum († 1175; feest 3 maart), abt van het Friese klooster Mariengarde, heette **Sibrigje** of op z'n Latijns **Siburga**.

*

In het leven van Frederik van Hallum komt ook nog een **Sibrigje** voor. In het 59e hoofdstuk van Frederik's levensbeschrijving uit 1231 door abt Sibrand van Mariengarde lezen wij:

'Ik vergat bijna nog iets te vertellen. In Dokkum woonde een goede bekende van Frederik Sibrigje genaamd. Tezamen met haar man, Doede, een echte man van de wereld, deed zij een schenking aan het klooster waar Frederik abt was; zij schonk haar beide kinderen, een jongen en een meisje met nog een aantal landgoederen, gelegen bij Nijekerke. Het meisje overleed, toen zij de huwbare leeftijd had bereikt. Maar de jongen, die net als zijn vader Doede heette, bracht het tot priester. Hij drong er maar steeds bij zijn ouders op aan, dat zij de wereld zouden verlaten en in het klooster moesten komen wonen. Tenslotte lieten de oudjes zich overhalen. Dat leverde bovendien voor ons klooster vele goederen op. Sibrigje zette haar vrome leven van vroeger gewoon voort. Alle vrijdagen en zaterdagen nam zij slechts water en brood. Vrijdags, zo zeide zij, om de dood van de Heren te gedenken; 's zaterdags ter ere van de Heilige Maagd; de enige die niet van het kruis was geweken, terwijl de andere leerlingen gevluht waren; zij was blijven vertrouwen op de verrijzenis, terwijl zij op dat moment toch de meeste pijn gevoeld moest hebben. Tenslotte was Sibrigje zo verzwakt, dat zij het bed moest houden. Een zuster die nu nog in leven is, Gerlindis, verzorgde haar. Zij was voor haar tegelijk een dienstmeisje en een dochter. Met als gevolg dat die oude vrouw steeds meer van haar ging houden en haar begon aan te spreken met 'mijn dochter'. Tenslotte was zij door haar langdurige ziekte volkomen uitgeput en het moment van haar dood naderde. Zij was in coma geraakt en de zusters meenden dat zij overleden was. Ze legden haar af op stro. Alle voorgeschreven gebeden waren al afgewerkt, toen ze toch weer bijkwam. De aanwezige zusters vroegen haar, hoe zij zich voelde, en zij antwoordde: "Goed, want het zal goed met mij aflopen." "Hoe weet u dat?" Waarop zij antwoordde: "Onze zalige vader Augustinus en de zalige Frederik stonden naast mij en sterkten mij in mijn nederigheid. En toen lieten zij mij zien wat er straks met mij zou gebeuren." De zusters dachten dat zij ijldde; daarom stelde een van hen heel slim een vraag om te zien of zij nog wel goed bij haar hoofd was: "Vertel eens, lieve zuster: van wie houdt u het meest: van uw zoon Doede of van Gerlindis, uw dienstmeisje?" Zij antwoordde: "Ach zuster, wat een domme vraag; ik merk wel dat u van moederliefde geen enkele notie hebt. De anderen mogen nog zo lief zijn, je houdt toch het meest van het kind dat uit je eigen schoot voortkomt." Zij had dus het voorafgaande over de gestorven abt Frederik bij volle verstand gezegd! [Hij was in de hemel onder de heiligen opgenomen!] Men deed er verder het zwijgen toe. Maar onder elkaar bespraken de zusters deze openbaring. Op dat moment is Sibrigje plotseling gestorven. Tenslotte is ook haar man op hoge leeftijd overleden en bij zijn broeders bijgezet.'